

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 15.12.2011
KOM(2011) 864 slutlig

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET
OCH EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN**

Hantering av gränsöverskridande arvsskatteproblem i EU

1. INLEDNING

I sitt meddelande *Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla*¹ betonar Europeiska kommissionen att ett sätt att få i gång EU:s ekonomi är att ge EU:s invånare förutsättningar och tillförsikt att delta till fullo på den inre marknaden.

Inom EU kan alla medborgare fritt passera gränserna för att bosätta sig, arbeta, studera eller leva som pensionär, och för att köpa egendom och investera i andra EU-medlemsstater. I inre marknadsakten² och i 2010 års rapport om EU-medborgarskapet³ identifieras emellertid många rättsliga och praktiska hinder som avskräcker personer från att faktiskt utöva dessa rättigheter över gränserna inom EU. I dessa två dokument beskrivs också de åtgärder som behöver vidtas på en rad olika områden för att EU-invånarna ska kunna utöva sina rättigheter till fullo. Beskattning är ett av dessa områden. I kommissionens meddelande *Avskaffande av gränsöverskridande skattehinder för EU-medborgare* av den 20 december 2010⁴ undersöks de mest akuta skatteproblem som invånarna möter vid gränsöverskridande verksamhet inom EU och presenteras möjliga lösningar på dessa problem.

Arv som mottas från ett annat land inom EU är ett av de problemområden som identifieras i meddelandet från den 20 december 2010. Problemen är huvudsakligen dubbelbeskattning och diskriminerande behandling. I den ögonblicksbild av invånarnas och företagens problem på den inre marknaden som offentliggjordes i augusti i år bekräftas att arvsskatter utgör ett av de 20 viktigaste problem som invånare och företag möts av när de är aktiva över gränserna.⁵

I meddelandet *Dubbelbeskattning på den inre marknaden*⁶ erkänns att befintliga och planerade instrument för att avhjälpa dubbelbeskattning av inkomst och kapital inte på ett effektivt sätt hanterar gränsöverskridande arvsskattefrågor och att separata lösningar krävs på det området.

I detta meddelande, som antas tillsammans med en rekommendation⁷ och kommer att åtföljas av arbetsdokument från kommissionen⁸, presenteras därför lösningar på dessa gränsöverskridande arvsskatteproblem.

Tillvägagångssättet i det paket som antas i dag återspeglar kommissionens uppfattning att vissa gränsöverskridande skatteproblem kan lösas ändamålsenligt genom samordning av nationell lagstiftning (samt samarbete när det gäller kontroll av lagstiftningens efterlevnad). För några år sedan⁹ framhöll kommissionen att det i många fall kan räcka att medlemsstaterna följer reglerna i fördragen samt ensidigt tillämpar vissa noggrant fastställda lösningar, om de vill undanröja diskriminering och dubbelbeskattning och minska de kostnader som företag

¹ KOM(2010) 2020.

² KOM(2011) 206.

³ KOM(2010) 603.

⁴ KOM(2010) 769 och kommissionens arbetsdokument SEK(2010) 1576.

⁵ Den inre marknaden ur allmänhetens perspektiv: en ögonblicksbild av vad invånarna och företagen är angelägna om – kommissionens arbetsdokument SEK(2011) 1003.

⁶ KOM(2011) 712.

⁷ K(2011) 8819.

⁸ SEK(2011) 1488, SEK(2011) 1489 och SEK(2011) 1490.

⁹ Meddelande från kommissionen: *Samordning av medlemsstaternas direkta skattesystem på den inre marknaden*, KOM(2006) 823, 19.12.2006.

och invånare har för att efterleva lagstiftning när de måste hantera mer än ett skattesystem. En samordning av detta slag skulle också stärka medlemsstaternas förmåga att skydda sina skatteinkomster och undvika rättsprocesser angående tolkningen av enskilda bestämmelser.

Detta initiativ är också avsett att komplettera kommissionens förslag till förordning ”om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar och officiella handlingar i samband med arv och om inrättandet av ett europeiskt arvsintyg”, vilket antogs i oktober 2009¹⁰. Det förslaget syftar till att skapa ett system för att fastställa vilken medlemsstats arvslagstiftning som ska vara tillämplig vid ett arv över nationella gränser som i annat fall skulle kunna omfattas av flera, potentiellt motstridiga, uppsättningar av nationella regler. Förordningen hanterar inte de beskattningsfrågor som uppstår vid ett arv från ett annat land.

2. NUVARANDE ARVSSKATTEREGLER

Det finns inte någon EU-omfattande lagstiftning om arvsbeskattning¹¹, varför medlemsstaterna fritt kan utforma sina egna regler på området, förutsatt att de inte diskriminerar på grundval av nationalitet och inte på ett otillbörligt sätt begränsar utövandet av de friheter som fastställs i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

I nuläget varierar medlemsstaternas regler om arvsbeskattning avsevärt. Särskilda skatter vid dödsfall tas ut av 18 länder, medan 9 länder (Cypern, Estland, Lettland, Malta, Portugal, Rumänien, Slovakien, Sverige och Österrike) inte gör detta, men i några av dessa 9 länder beskattas arv under andra rubriker, t.ex. inkomstskatt. De medlemsstater som tillämpar arvsskatter skiljer sig åt när det gäller huruvida de beskattar dödsboet eller arvtagarna, dvs. huruvida de beskattar på grundval av den avlidnes eller arvtagarens, eller bådas, personliga anknytning till medlemsstaten. De kan betrakta den avlidnes eller arvtagarens bosättningsort, hemvist eller nationalitet¹² som den personliga anknytningen, och vissa medlemsstater använder mer än en av dessa faktorer. Betydelsen av dessa begrepp kan också variera från en medlemsstat till en annan. Vidare tillämpar flertalet medlemsstater arvsskatt på tillgångar belägna inom deras jurisdiktioner även om varken den avlidne eller arvtagaren har en personlig anknytning till jurisdiktionen. Medan de effektiva arvsskattesatserna kan vara låga vid arv till arvtagare som är nära besläktade med den avlidne kan skattesatserna uppgå till 60–80 % i vissa medlemsstater när den avlidne och förmånstagaren inte är släkt. Några av de nio medlemsstater som inte tillämpar arvsskatter har avskaffat dessa under de senaste åren. Detta kan bero på vissa nackdelar med sådana skatter. En nackdel är att rika personer ofta undviker skatten med hjälp av skatteplanering, vilket innebär att skattebördan bärs av de mindre förmögna. En annan nackdel är den allmänna uppfattningen att beskattning vid dödsfall är orättvis, eftersom det innebär en beskattning av egendom som redan har beskattats. Detta initiativ syftar emellertid inte till att ifrågasätta förekomsten av arvsskatter, utan är inriktat på de svårigheter som privatpersoner i EU kan möta när de får ett arv från ett annat land.

¹⁰ KOM(2009) 154.

¹¹ Med arvsskatt avses sådana skatter som tas ut när en person dör, oavsett hur skatten benämns, hur den tas ut, om den tillämpas på nationell, regional eller lokal nivå och oavsett om den debiteras dödsboet eller arvtagarna. Arvsskatt inbegriper även skatter på gåvor när dessa görs som en förberedelse för ett senare arv och om de beskattas enligt samma eller liknande regler som arv. Se bilaga I för en icke-uttömmande förteckning över relevanta skatter i medlemsstaterna.

¹² En person kan anses ”ha hemvist” (dvs. betraktas som permanent bosatt till följd av starka anknytningar) i ett land och samtidigt vara ”stadigvarande bosatt” i ett annat land och vara medborgare i ett tredje land.

3. PROBLEMEN OCH DERAS OMFATTNING

Undersökningar visar att ett ökande antal privatpersoner under sin livstid flyttar från ett EU-land för att bo, studera, arbeta eller leva som pensionär i ett annat land inom EU; det antal invånare inom EU-27 som bor i en annan medlemsstat än sin ursprungsstat uppgick 2010 till omkring 12,3 miljoner, en ökning med 3 miljoner jämfört med 2005.¹³ Undersökningar visar också att det gränsöverskridande fastighetsägandet i EU ökade med upp till 50 % mellan 2002¹⁴ och 2010, och att även gränsöverskridande portföljinvesteringar visar en massivt ökande trend¹⁵.

Med tanke på dessa siffror är det sannolikt att arv över gränserna kan öka i framtiden och följaktligen att fler arvsskattefrågor kommer att uppstå. I nuläget uppskattas försiktigtvis antalet potentiella gränsöverskridande arvsskiften till mellan 290 000 och 360 000 fall per år¹⁶. Organisationer för små och medelstora företag framhäver ofta de särskilt skadliga effekterna av arvsskatter för små företag, och uppger att dubbelbeskattning förvärrar problemen ytterligare¹⁷. Det finns redan vissa uppgifter på att antalet gränsöverskridande arvsskatteproblem har stigit under de senaste åren. Kommissionen har under det senaste decenniet mottagit mycket fler klagomål och frågor från privatpersoner på detta område än någonsin tidigare. Vidare har Europeiska unionens domstol (nedan kallad *domstolen*), som före 2003 aldrig behandlat arvsskattetvister, sedan dess träffat avgöranden i tio sådana ärenden. I gränsöverskridande situationer kan följande problem uppstå:

- (1) Medlemsstaterna kanske diskriminerar mellan gränsöverskridande arv och arv inom landet. Med andra ord kanske de tillämpar en högre arvsskattesats när tillgångarna, de avlidna personerna och/eller arvtagarna är baserade i andra länder jämfört med rent inhemska situationer (dvs. när tillgångar belägna på den beskattande medlemsstatens territorium lämnas i arv av inhemskt bosatta avlidna personer till inhemskt bosatta arvtagare).
- (2) När två eller fler länder har rätt att beskatta samma arv kan situationer med icke-undanrörd dubbelbeskattning eller flerfaldig beskattning uppstå, och till skillnad från området inkomst- och kapitalbeskattning finns det inte många nationella eller internationella arrangemang för att effektivt undanröja sådan dubbelbeskattning eller flerfaldig beskattning.

Diskriminering är förbjuden enligt fördraget om Europeiska unionen och domstolen har redan konstaterat, i åtta av de tio ärenden som behandlats sedan 2003, att vissa aspekter av medlemsstaters arvsskatte regler är diskriminerande. Det kan också finnas många

¹³ Eurostat-uppgifter och Copenhagen Economics undersökning *Study on Inheritance Taxes in EU Member States and Possible Mechanisms to Resolve problems of Double Inheritance Taxation in the EU*, augusti 2010.

¹⁴ Se Copenhagen Economics undersökning för uppgifter om dessa andra undersökningar – s. 63–64.

¹⁵ Se konsekvensanalysen angående lösningar på gränsöverskridande arvsskatteproblem – SEK(2011) 1489.

¹⁶ Konsekvensanalysen angående lösningar på gränsöverskridande arvsskatteproblem – SEK(2011) 1489. Observera att den metod som använts sannolikt underskattar det faktiska antalet, eftersom siffrorna enbart kunde beakta gränsöverskridande fall av fastighetsägande och ej ägande av andra tillgångar, t.ex. bankbesparingar.

¹⁷ Se bidraget från European Family Businesses – GEEF till kommissionens samråd om möjliga sätt att hantera gränsöverskridande arvsskattehinder i EU - <http://www.efb-geef.eu/documents/EFB-EEF%20contribution%20to%20EU%20consultation%20on%20inheritance%20tax.pdf>.

diskrimineringsfall som inte har nått domstolen, i synnerhet eftersom domstolsärenden kan medföra höga kostnader för skattebetalare. Emellertid har domstolen konstaterat att dubbelbeskattning som orsakas av att två eller flera medlemsstater parallellt utövar sina beskattningsrätter inte strider mot fördraget¹⁸.

Under dessa omständigheter kan de personer som får ett arv från ett annat land drabbas av skatteproblem i form av en otillbörligt hög arvsskatt. Den samlade skattenotan vid vissa arv från andra länder kan potentiellt bli så hög att en arvtagare blir tvungen att ta upp ett lån eller sälja den ärvda egendomen för att betala skatten. Det kan i detta avseende noteras att den ackumulerade summan av de skatter som debiteras av flera stater kan leda till ett resultat som åtminstone i vissa medlemsstater skulle betraktas som konfiskation och således olagligt, om resultatet hade varit en följd av en enda stats regler. Följande exempel på dubbelbeskattning av ett gränsöverskridande arv baseras på ett fall som rapporterats via kommissionens tjänst Ditt Europa – Rådgivning¹⁹:

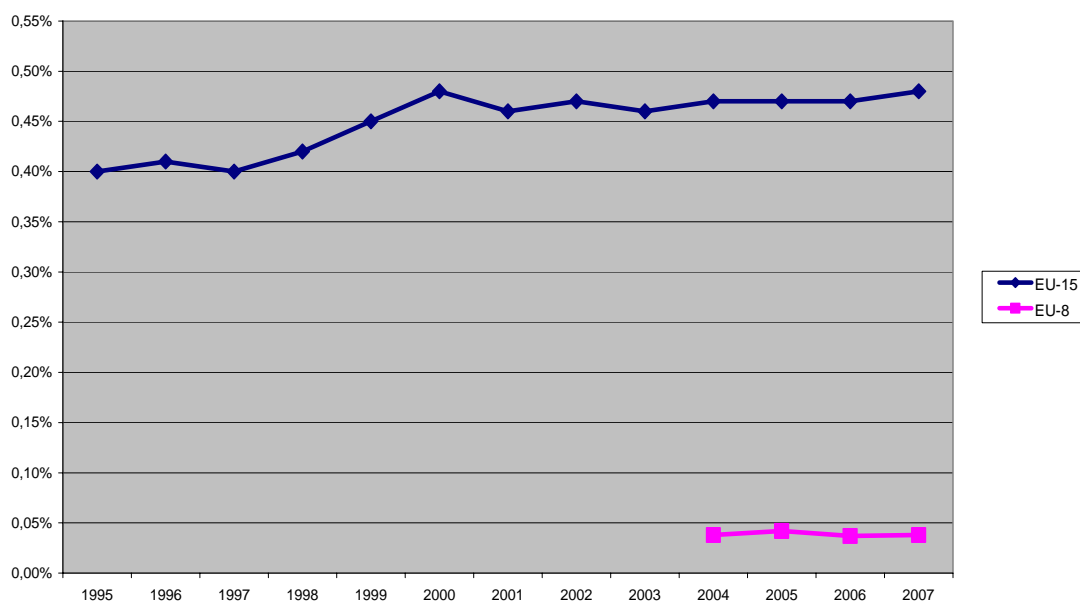
Exempel: En nederländsk medborgare som bodde i Frankrike ärvde en egendom i Frankrike från sin avlidne livspartner, som också var nederländsk medborgare och hade bott i Frankrike under de senaste 6 åren. Deras förhållande hade inte formaliserats. Den nederländske medborgaren var tvungen att betala fransk arvsskatt till följd av bosättningen i Frankrike och av att egendomen var belägen i Frankrike. Han var emellertid också tvungen att betala arvsskatt i Nederländerna, eftersom hans livspartner ansågs ha varit bosatt där. Vid tillämpning av arvsskatte regler anses nederländska medborgare ha varit bosatta på nationens territorium under en period av tio år efter den dag då de lämnar Nederländerna för att bo utomlands. Frankrike tillämpade en skattesats på nära 60 % av nettotillgångarna. Nederländerna tillämpade en ytterligare skattesats på 12,5 %. Enligt nederländsk lagstiftning kan utländska skatter dras av som skuld från det mottagna arvet och således medförde den franska skatten ett minskat beskattningsunderlag i Nederländerna. Inte desto mindre undanröjdes dubbelbeskattningen inte helt och den sammanlagda skatten på egendomen var högre än den skulle ha varit om arvet hade varit begränsat till någongdera av de två berörda medlemsstaterna.

Samtidigt som privatpersoner som individer kan drabbas tungt av dubbelbeskattning utgör inkomsterna från inhemska och gränsöverskridande arvsskatter en mycket liten andel – mindre än 0,5 % – av EU-medlemsstaternas totala skatteinkomster. De gränsöverskridande fallen torde motsvara en mycket mindre andel.

¹⁸ Målet *Margarete Block mot Finanzamt Kaufbeuren* (C-67/08).

¹⁹ Se konsekvensanalysen angående lösningar på gränsöverskridande arvsskatteproblem, s. 21–22, för andra verkliga exempel.

Inheritance tax revenues as a share of total tax revenues, EU-15, 1995-2007 and 8 new Member States, 2004-2007

Anmärkning: De åtta nya medlemsstaterna är Cypern, Estland, Litauen, Malta, Slovakien, Slovenien, Tjeckien och Ungern. För de övriga fyra nya medlemsstaterna fanns inga uppgifter tillgängliga.

Källa: Copenhagen Economics undersökning baserad på förteckningen över nationella skatter:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/gen_info/economic_analysis/tax_structures/article_5985_en.htm

4. FÖRSLAG TILL LÖSNINGAR

Kommissionen anser att gränsöverskridande arvsskatteproblem kan lösas utan harmonisering av medlemsstaternas arvsskatte regler och således kan förbli en policyfråga för respektive medlemsstat. Det kan räcka enbart med att medlemsstaternas regler samverkar på ett mera konsekvent sätt så att risken för dubbelbeskattning eller till och med flerfaldig beskattning av arv minskas. Under alla omständigheter måste medlemsstaterna i enlighet med de grundläggande friheter som anges i fördragen avstå från arvsbeskattning som innebär diskriminering av gränsöverskridande arv. En bättre kunskap om tillämpliga regler hos alla berörda parter skulle kunna bidra ytterligare till att dessa friheter iakttas.

När det gäller dubbelbeskattning föreslår kommissionen i en åtföljande rekommendation hur medlemsstaterna skulle kunna samarbeta för att skapa en heltäckande skattelättnad för undanröjande av dubbelbeskattning av gränsöverskridande arv inom EU. Med tanke på att medlemsstaterna inte har ingått särskilt många bilaterala fördrag för att undanröja dubbelbeskattning av arv²⁰ och inte tycks ha tagit initiativ till förhandlingar om nya sådana fördrag, inriktas rekommendationen i stället på att förbättra medlemsstaternas befintliga nationella åtgärder för att undanröja dubbelbeskattning av arv. Utan att föregripa ingåendet i framtiden av bilaterala eller multilaterala dubbelbeskattningsavtal skulle kommissionen på

²⁰ I bilaga II till detta meddelande finns en översikt över befintliga fördrag om dubbelbeskattning av arv.

kort sikt vilja uppmuntra till en bredare och mer flexibel tillämpning av dessa befintliga nationella åtgärder mot dubbelbeskattning.

I rekommendationen beskrivs lösningar för de fall där flera medlemsstater har beskattningsrätt till följd av läget för de tillgångar som ingår i arvet och den avlidne personens och/eller arvtagarnas personliga anknytningar till dessa stater. Rekommendationen tar även upp fallet med flera personliga anknytningar, som antingen beror på att den avlidne och arvtagarna har olika situationer eller på att en enda person har personliga anknytningar till flera medlemsstater (t.ex. att denne är bosatt i en stat och har hemvist i en annan stat).

Medlemsstaterna uppmanas att införa de föreslagna lösningarna i form av lagstiftning eller administrativa åtgärder som kan innebära en flexiblare tolkning av befintliga regler. Det yttersta målet med sådana åtgärder är att säkerställa att den samlade skattebelastningen vid ett gränsöverskridande arv inom EU inte är större än för en liknande inhemsk situation i endera av de berörda medlemsstaterna. Med tanke på arvsskatternas låga andel av medlemsstaternas totala skatteinkomster kommer dessa lösningar troligen inte att få några större budgeteffekter för medlemsstaterna, medan de positiva effekterna för berörda individer kan vara avsevärda.

När det gäller diskriminerande beskattning beskrivs i det åtföljande arbetsdokumentet från kommissionen²¹ EU:s rättspraxisprinciper för icke-diskriminerande arvsbeskattning, och syftet med dokumentet är att förklara och illustrera hur de grundläggande friheterna bör tillämpas. På detta sätt kan privatpersoner i EU bli mer medvetna om vilka regler medlemsstaterna måste iaktta vid gränsöverskridande arvsbeskattning. Det kan också hjälpa medlemsstaterna att göra sina arvsskatteregler förenliga med EU-lagstiftningen²², vilket skulle stödja och komplettera kommissionens pågående överträdelseförfaranden mot diskriminerande arvsskatteregler. Detta kan medföra att privatpersoner i EU i framtiden drabbas mindre av diskriminerande beskattning.

De lösningar som föreslås skulle också vara tillämpliga och användbara för de som ärver små och medelstora företag från andra länder.

Även om kommissionen i detta skede inte föreslår någon lagstiftning om dubbelbeskattning kan den göra det i ett senare skede, om det visar sig nödvändigt. Kommissionen kommer således att noggrant övervaka medlemsstaternas lagar och praxis för arvsbeskattning, för att bedöma om förändringar sker med anledning av de i detta dokument föreslagna lösningarna och huruvida dessa förändringar på ett effektivt sätt hanterar de beskrivna problemen.

5. SLUTSATSER OCH UPPFÖLJNING

De gällande arvsskattereglerna utformades inte för dagens situation där det är vanligare att privatpersoner byter bosättningsland och köper tillgångar och investerar utomlands. Lämpliga lösningar måste finnas för att ta itu med gränsöverskridande arvsskatteproblem, som troligen kommer att öka i framtiden om inga åtgärder vidtas. Detta är anledningen till att kommissionen

²¹ SEK(2011) 1488.

²² Det bör noteras att i de fall ett arv omfattar företagstillgångar och en selektiv förmån beviljas i form av en differentierad arvsbeskattning bör en sådan åtgärd också vara förenlig med EU:s regler om statligt stöd, vilka inte behandlas i detalj i arbetsdokumentet.

- har antagit en rekommendation till ett heltäckande system för undanröjande av dubbelbeskattning vid gränsöverskridande arv inom EU, och kommer att inleda diskussioner med medlemsstaterna för att på lämpligt sätt följa upp denna rekommendation,
- är redo att bistå medlemsstaterna i arbetet med att göra deras arvsskatteregler förenliga med fördraget om Europeiska unionen, men också redo att i sin roll som fördragets väktare vidta de åtgärder som krävs för att agera mot diskriminerande inslag i medlemsstaternas arvsskatteregler,
- inom tre år kommer att utarbeta en granskningsrapport, som baseras på en övervakning av medlemsstaternas praxis och de eventuella förändringar som skett till följd av de initiativ som presenteras i dag,
- kanske, om rapporten visar att de gränsöverskridande arvsskatteproblemen kvarstår och med förbehåll för resultaten av en konsekvensanalys, lägger fram ett förslag för att avskaffa dessa hinder.

Kommissionen uppmanar rådet, Europaparlamentet, de nationella parlamenten och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén att studera detta meddelande och därtill hörande dokument samt till fullo stödja detta initiativ.

BILAGA I. FÖRTECKNING ÖVER ARVSSKATTER I MEDLEMSSTATERNA

Land	Skatter/andra avgifter	
Belgien	Droits de succession et de mutation par décès / Rechten van successie en van overgang bij overlijden (Arvsskatt och överlåtelseavgift vid dödsfall)	
Bulgarien	Данък върху наследствата (Arvsskatt)	
Tjeckien	Daň dědická (Arvsskatt)	
Danmark	Afgift af dødsboer og gaver (Skatt på dödsbo och gåvor)	
Tyskland	Erbschaftsteuer (Arvsskatt)	
Estland	Ingen arvsskatt	Olika avgifter inklusive inkomst- och realisationsvinstskatt under vissa omständigheter
Irland	Inheritance and gift tax (Arvs- och gåvoskatt)	
Grekland	Φόρος κληρονομιάς, δωρεών και γονικών παροχών (Skatt på arv, gåvor och livräntor)	
Spanien	Impuesto sobre sucesiones y donaciones (Arvs- och gåvoavgift)	
Frankrike	Droits de mutation entre vifs (donations) et par décès (successions), (Arvsavgift - överlåtelseavgift)	
Italien	Imposta sulle successioni e donazioni (Arvs- och gåvoavgift)	
Cypern	Ingen arvsskatt	Αποθάνοντων Προσώπων – (Skatt på fastighetsöverföring)
Lettland	Ingen arvsskatt	
Litauen	Paveldimo turto mokesčio (Arvsskatt)	
Luxemburg	Droits de succession (Arvsskatt)	
Ungern	Öröklési illeték (Arvsskatt)	
Malta	Ingen arvsskatt	Överlåtelseavgift under vissa omständigheter
Nederländerna	Schenk- en erfbelasting (Arvs- och gåvoskatt)	
Österrike	Ingen arvsskatt	Stiftungseingangssteuer, Grundwerbsteuer (Skatt på fastighetsöverföring och bidrag till privata stiftelser)
Polen	Podatek od spadków i darowizn (Arvs- och gåvoskatt)	
Portugal	Ingen arvsskatt	Imposto do selo (Stämpelavgift)
Rumänien	Ingen arvsskatt	
Slovenien	Davek na dediščine in darila (Arvs- och gåvoskatt)	
Slovakien	Ingen arvsskatt	
Finland	Perintövero/Arvsskatt	
Sverige	Ingen arvsskatt	Olika skattebelastningar inklusive inkomst- och realisationsvinstskatt under vissa omständigheter
Förenade kungariket	Inheritance tax (Arvsskatt)	

Källa: Databasen *Taxes in Europe* (2011) och IBFD (2011).

**BILAGA II. EU-MEDLEMSSTATERNAS DUBBELBESKATTNINGSAVTAL
ANGÅENDE ARV**

	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	UK	
BE										√																√		
BG																												
CZ																			√*									
DK					√						√														√	√		
DE				√				√		√*																√		
EE																												
IE																											√	
EL					√				√		√														√			
ES								√		√	√																	
FR	√				√*				√		√								√		√				√	√	√	
IT				√				√		√																√	√	
CY																												
LV																												
LT																												
LU																												
HU																			√							√		
MT																												
NL																			√*						√	√	√	
AT			√*						√						√		√*								√	√	√	
PL																												
PT									√																			
RO																												
SI																												
SK																												
FI				√				√		√								√								√		
SE	√			√	√				√	√					√		√	√							√		√	
UK							√		√	√								√								√		

Anmärkning: Med tecknet √ avses att avtalet är i kraft sedan före den 1 januari 2000. Med √* avses att avtalet har tillkommit efter den 1 januari 2000. Avtalen mellan de nordiska länderna ingår i en multilateral överenskommelse (det nordiska skatteavtalet) som dessa länder undertecknade i Helsingfors den 22 mars 1983. I tabellen visas varje avtal två gånger, exempelvis anges ett avtal mellan Förenade kungariket och Sverige för både SE-UK och UK-SE.

Källa: Copenhagen Economics, baserat på IBF, databas om skatteöverenskommelser.